

Luo Žen-ling 羅任玲 (Tchaj-wan)

Luo Žen-ling (Luo Renling) píše básně, které čtenáře uchvacují svou průzračností a vzdušností. Jejím hlavním inspiračním zdrojem je příroda – právě z ní pramení básniřčiny hluboké reflexe, přičemž ji staví do kontrastu s nesrozumitelností a ošklivostí, kterou s sebou nese civilizace. V autorčiných verších putujeme kouzelným světem přírody, jindy zase poklidně reflektují drobné okamžiky každodenního života; jsou svatyní, v níž se můžeme ukrýt před drsným, hlučným světem lidského pinožení. Její díla jsou jako krystaly, které se pozvolna utvářejí v hlubinách času, a čtenáře vedou k hlubšímu pochopení a procítění tiché velkoleposti přírody, jejíž jsme součástí.

ukázky přeložili Petr Příkop a Melissa Lin

櫻樹/ Třešň

我願意這樣長長
久久坐在一棵櫻樹下
(夕陽為她鬆上好看的薄衣)

Takhle dlouho a dlouho chtěla bych
sedět pod třešní
(západ slunce jí maluje krásné tenké šaty)

當有人問她的名字
晚風把它說出來

když se jí někdo zeptal na jméno
zašeptal ho noční vánek

有人問荒蕪的籬舍
她的手探向昨日虛空

někdo se zeptal na opuštěnou chatrč
do včerejší prázdnoty ukazuje její ruka

還有人問起死亡
她垂首卻不發一語

někdo se zeptal ještě na smrt
sklonila hlavu a neřekla nic

至於一些
更久以前破損的世界

pokud jde o některé
ještě dávnější zničené světy

曾經逃逸又回來的
花、葉、果實

kdysi zmizelé a znovu objevené
květy, listy, plody

她不說出來的那些
完整和自由

ty které nevyřekla
úplnost a svoboda

當夜霧籠罩
春寒的雀鳥棲身

když padá noční mlha
před jarním chladem se ptáci ukrývají

在孤獨與愛的懷裡
(那些遼闊的夢的荒野)

星星是亮的
露水也是

v náručí samoty a lásky
(v obrovské divočině snů)

jasné jsou hvězdy
rosa taky

海角之臺 / Poslední dům v dálce

——寫給馬祖 / Věnováno ostrovům Matsu

1.

誰帶我來到這裡
薄而透明的命運

是夜還是黎明的燈
火蜻蜓在室內旋飛

我凝視牠
一盞兩盞

昨天的海
黃昏五點的光

與影，我說那是 天堂的樣子

那些陰影
降落在木紋格子深處

畫出了
一生的簡筆畫

Kdo mě sem přivedl
tenký a průhledný osud

je to světlo noci nebo úsvit?
ohnivá vážka krouží v místnosti

dívám se na ni
je jedna, či dvě

včerejší moře
světlo v pět hodin za soumraku

a stín, říkám si
tak vypadá nebe.

ty stíny
vryté hluboko v dřevěných skříních

nakreslily
jednoduchou kresbu celého života

2.

時間落下來
成為鷗鳥的樣子

身體慢慢沉睡
長出青苔

成為石階的樣子
我走進你的長巷

Čas se snáší
jako racek

tělo pomalu usíná
a porůstá mechem

mění se v kamenné schody
vcházím do tvé dlouhé uličky

遇見一隻光陰的黑貓
安靜地

躍入了蕤瓦

夏日的
最深處

3.

水草交纏著
許多空無的夏天

海水沿途奔跑
就要追上昨天了

裸露的礦脈
被一千隻手握緊

又丟棄，死亡從裡面長出來
揮舞令人目眩的翅膀

就要遇見你了
在時間的礦脈裡

一些多餘的話語
被海水帶走被夕陽

帶，走
消失不見的

重新回到這裡
從石縫中

長出茫茫曠野
朽壞的林間

生鏽的傳言
空掉的鐵

所有被拋棄的
重新回到這裡

potkávám černou kočku, která jako proud času,
tiše

skočila na střechu

v nejhlubší
části léta

Propletené mezi vodní trávou
mnoho prázdných let

mořské vlny narážejí na břeh
chtějí dohnat včerejší den

obnažené minerální žíly
pevně držené tisícem párů rukou

a zase opuštěné, smrt z nich vyrostla
mává svými obludnými křídly

už brzo se setkáme
v nekonečném proudu času

pár zbytečných slov
odnesených mořem, zapadajícím sluncem

Ač zmizelé

znovu se vracejí
z prasklin v kameni

vyrostla nekonečná divočina
tlející les

Rezavé zvěsti,
vykotlané železo

Vše opuštěné
se znovu vrátilo

看見潮水
擁抱了光陰的海岸

a vidí příliv
jak objímá mořský břeh nekonečného
proudu času

5.

凝望很久了
影子成為灰燼

Dlouho jsem se dívala
stín se proměnil v popel

蟬聲祕密織就的
那些瞬間

zvuk cikád tajně utkal
ty chvíle

灑入歷史深處
更深一點

vstupuje do hlubin minulosti
a ještě hlouběji

就要碰觸到
寂靜的核心了

chce se dotknout
podstaty ticha

再深一點
那些砲彈就要

a ještě hlouběji
ty dělové koule

化妝成空心的樣子了
成群成群地

nalíčené jako prázdné skořápky
a postavené do řady

遊到晚餐的碗裡
童年的蕁裡

doplují do misky s večeří
v domě mého dětství

把夢中所有的防空洞
打亮，一整排空洞那樣地

a rozsvítí všechny letecké kryty ze snu
jako řadu tunelů

明亮

jasným světlem

6.

深夜我走上空無
露臺上誰能比永恆

Pozdě v noci vcházím do prázdnoty
kdo na terase může být jasnější než
věčnost?

更加明亮？
遠方一次又一次

dálka znovu a znovu

把你的星星帶走
那些藍眼淚一遍

odnáší tvoje hvězdy
ty modré slzy znovu

又一遍
在無人的夢裡發著光

a znovu
září v osamělém snu.

整座島嶼燃燒起來
夢中吞吐

celý ostrov vzplál
a ve snu pohltil

殷紅小廟
靜默的神明

malý červený chrámek
s mlčenlivým bůžkem

7.

被雨淋濕
被曝曬

Deštěm zmáčený
sluncem vyprahlý

成為水神的臉
風神的臉

stát se tváří boha vody
tváří boha větru

成為折疊起來的
旅人的地圖

stát se skládací
mapou poutníka

一座山坳
跳過了

horské údolí
přeskočil

千年的手勢
風說我是

odvěkým gestem
vítr říká, že jsem

虛妄的虛妄的

iluzí, jen iluzí

轉一個彎是走失的夏日
轉一個彎是回來的冬日

za rohem je ztracený letní den
za dalším je vrátivší se zimní den

8.

神話鳥棲息在你
粗樸的眉宇

Bájný pták sedí na tvém
hustém obočí

霧濕的肩膀
天地那樣寬闊彷彿

na tvých zamlžených ramenou
svět je tak velký, jakoby

一切從未開始
失去子彈的清晨

všechno nikdy nezačalo
to ráno, kdy padl výstřel

露水與礁崖
解嚴的蕤

與蕤的接壤
神話鳥只說了一個

長長的故事：

帶我離開這裡
離開逐漸遠去的

昨日的你
滄海的塵埃看見

每一扇有你的窗戶都打開
宇宙晴空

永遠的湛藍

rosa a útesy
po zrušení stanného práva na ostrově
Matsu

vlíní se střechy tradičních domů
bájný pták řekl jen jeden

dlouhý příběh:

vezmi mě odtud
a nechme zpět

tvé včerejší já
prach moře vidí

každé okno, v kterém jsi ty, je otevřené
obloha je jasná

navždy tmavě modrá

Poznámka:

Tchajwanské ostrovy Matsu se nacházejí severně od Tchajwanského úžiny, jen asi 9,25 kilometrů vzdálené od pevninské Číny. Vojenská kulturní krajina ostrovů Matsu byla postupně budována od 50. let 20. století, včetně různých umělých staveb, jako jsou nadzemní a podzemní vojenská zařízení používaná armádou pro obranné účely.

Largo 四首連作

Čtyři po sobě jdoucí skladby

〈陰影〉 / Stín

我注視著墓園
但與墓園無關

葡萄藤在初夏
閃爍月光

這是白日
比美更陌生的

Dívám se na hřbitov
ale s hřbitovem mně nic nespojuje

vinná réva na začátku léta
blikající měsíční svit

je den
tajuplnější než krása

被廣大的昨日覆蓋
植物凝視自己的陰影

和幾千年來一樣的自由
水 漣漪 和它們的幽深

生命包含死亡
我鍾愛的導演這麼說過

銀灰的雲
暴風雨的天空
無盡的想像與美

pokryty včerejším sluncem
rostliny hledí do svých vlastních stínů

tak svobodně, jak to bylo po tisíce let
voda vlnky a jejich hloubka

život zahrnuje smrt
řekl to můj oblíbený režisér

stříbrně šedé mraky
bouřlivé nebe
nekonečná představivost a krása

〈以幸福為名〉 / Jménem štěstí

當你伸手捧取
光陰之泉
早餐桌上的瓶花
花中之水
昨日的野蜜

那無人的時刻
你對坐一室的黝暗
黑
使瓶花突顯

唯窗外晨光飛入
餐桌上描繪陰影

也有一時半刻
月藍色窗簾
被久違的馨香喚醒

Když natáhneš ruku a nabereš do dlaní
pramen času
váza s květinami na stole se snídání
voda v květinách
včerejší med od divokých včel

ten okamžik, kdy nikdo není
sedíš v místnosti naproti tmě
temnota
nechá vyniknout květinám ve váze

jen ranní světlo vlétá oknem dovnitř
nad jídelním stolem maluje stíny

jen na krátkou chvíli
měsíčně modré závěsy
probuzené dávno ztracenou vůní

〈蜂巢〉 / Včelí úl

無限擱置的樓窗
死去多年的斯芬克斯

謎面或謎底
人面以及非人

誰尋著迴旋梯上來
無限複製的房間

紙條貼著潮溼的
山路在一個旅行者的房間

在一個厭世者破損者
廢棄者的房間

當他說出那個神祕的字眼
當他說：「在某個無盡的夜裡……」

那意味著永遠失去盡頭
空曠巨大的沼澤

寄居者神祕的頭顱
在雪夜消解

宛若從來不曾進入
一切重要事物的入口

Nekonečná řada oken
dávno mrtvá Sfinga

hádanka nebo její řešení
lidská tvář a přitom nečlověk

kdo stoupá točitým schodiště
nekonečný počet stejných místností

na proužku papíru přilepená
vlhká horská silnice v pokoji poutníka

v pokoji světem unaveného, zlomeného
a opuštěného člověka

když řekl to tajemné slovo
když řekl: „v nějaké nekonečné noci...”

to znamená navždy ztratit cestu ven
obrovská prázdná bažina

Tajemná hlava pobytníka
se ztrácí v zasněžené noci

jako by nikdy nevzkročil
do světa všech důležitých věcí.

〈美麗〉 Krása

這是鏡子嗎
是鐘

Je to zrcadlo?
jsou to hodiny

無止境的折返
帶刺的時辰

nekonečné otáčení
trnité ručičky

美麗來找你了
一柄機槍也是

krása k tobě přichází
stejně tak kulomet

在大霧垂憐的村莊

vesnice v objetí mlhy

是巨木 和祂的屍首
是草芥 和祂的靈魂

je to obří strom a jeho mrtvola
je to uschlá tráva a její duše